

man mener med integration, og det har ikke været muligt at få regeringen til at indarbejde nogle af de vigtige forudsætninger for en vellykket integration i loven. Her tænkes blandt andet på krav om gensidig respekt og forståelse samt krav om ligebehandling.

Integrationsloven bliver til på et tidspunkt, hvor mange erfaringer kunne udtrækkes. Indenrigsministeriets udvalg om integration har udarbejdet en betænkning efter 2 års arbejde, hvori en lang række forudsætninger for en vellykket integration opridses. Disse forudsætninger glimrer ved deres totale fravær i regeringens integrationslov.

Som supplement til udvalgets arbejde har Arbejdsministeriet udarbejdet en redegørelse om etnisk diskrimination på arbejdsmarkedet, og Centeret for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) har udarbejdet en række rapporter om problemerne for de etniske minoriteter på det danske arbejdsmarked. Derudover har en række indvandrerorganisationer rejst spørgsmålet om udlændinges medbragte kvalifikationer og disses »oversættelse« til dansk brug.

Endelig afventes en rapport om erfaringerne med den kommunale integration af bosnierne. Denne ventes i 1999.

Meningen med loven har været at kombinere en integrationsindsats med en given efter højrefløjens fremmedfjendske holdninger. Resultatet af dette vil altid være, at integrationsindsatsen taber.

Loven har været kritiseret for at komme i konflikt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og med FN's konventioner om flygtninge, om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt om afskaffelse af alle former for racediskrimination.

En række danske organisationer - sidst LO - har rejst denne bekymring, og Dansk Flygtningehjælp og Det Danske Center for Menneskerettigheder efterlader mildest talt ikke megen tvivl om, at der i forslaget om integrationsydelse og bopælsbinding er et problem.

Da kritikken er så massiv, undrer det, at man ikke fra ministerens side har villet indhente en kommentar til lovforslaget fra UNHCR, Europarådet og FN, som evt. kunne afkræfte den sidste rest af tvivl. I stedet befinder Danmark sig som et af verdens rigeste lande med denne lov i en situation, hvor man er i tvivl om, hvorvidt

man bryder med de internationale konventioner eller »bare« befinder sig på kanten.

Dette er ikke acceptabelt i en tid, hvor kampen for menneskerettigheder styrkes i blandt andet EU, og hvor Danmark skal være i forreste række for at kræve konventionerne respekteret. Med forslaget til integrationslov er Danmark svagere stillet i kritikken af andre staters overtrædelse af menneskerettighederne.

Dette mindretal ønsker lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling efter 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at den årlige indstrømning af 5-6.000 nye asylansøgere ikke vil bremses i forbindelse med vedtagelse af de foreliggende lovforslag. Lovforslagene vil cementere udviklingen frem mod Danmark som et multietnisk samfund. Det er med andre ord en misforståelse, at lovforslaget, som ikke gør op med de grundlæggende skævheder i dansk udlændingepolitik, indeholder markante stramninger. Der lægges op til, at udlændingene hurtigere skal kunne opnå fuld integration i det danske samfund, og Dansk Folkeparti har den holdning, at flygtningene ikke skal integreres, men derimod hjemsendes, så snart forholdene i deres hjemlande atter tillader det. Familiesammenføringsforslagene ændrer reelt intet ved de nuværende lemfældige forhold. Boligproblematikken udgør et særligt problem for Dansk Folkeparti, idet Udlændingestyrelsen får kompetence til at opkøbe ejendomme i kommunerne. Om end kommunen efterfølgende opnår kompensation fra staten, vil forholdet alligevel med så stærk en kontantbetaler kunne medføre en unfair og urealistisk ejendomsvurdering, som vil medføre store prisstigninger på markedet. Forslaget præciserer, at den af kommunen anviste bolig skal være passende i forhold til de pågældende flygtnings behov. De i lovforslaget nævnte integrationsråd skal sammensættes på en sådan måde, at flertallet af medlemmerne skal være fra lokale flygtninge- og indvandrerforeninger og mindretallet danskere. Med andre ord tager regeringen altså her endnu et beklageligt skridt frem mod indførelse af et etnisk mindretals-flertalsstyre, forstået på den måde, at godt nok er udlændingene i Danmark stadig en mindre procentdel, men indflydelsesmæssigt fremtvinger regerin-